

Familien Ellingsen
v/Kjell Ellingsen
Melkedalsveien 812
8540 Ballangen

NVE, Energi- og konsesjonsavdelingen
Oslo
uttalelse@nv.no

Ballangen 17. april 2023

Høringssvar til søknad om planendring for Røvatn kraftverk, Narvik kommune

Jeg er oppvokst og bor på vår eiendom i Melkedalen. Vi har ei hytte ved Hjertvatnet og hele familien er flittige brukere av dette området. På vegne av familien inngis følgende innspill til planendring for Røvatn kraftverk.

Det er 10 år siden siste konsesjonssøknad, og over 5 år siden konsesjonen ble gitt, ennå har ikke Ballangen Energi A/S (BE) startet arbeidet med tunnelen og kraftverket. I vilkårene for konsesjonen, pkt.3 står det: **«Anlegget skal være ferdigstilt, bygget i henhold til denne konsesjonen og idriftsatt innen 5 år fra endelig konsesjon /.../ Konsesjonen bortfaller dersom fristen for ferdigstillelse, bygging og idriftsettelse ikke overholdes.»** Konsesjonen ble gitt den 08.12.2017, altså for over 5 år siden, så da bør konsesjonen trekkes tilbake.

Disse forandringene av planen viser at det blir alt for store skader både på land og i vatnet uansett hvor massene blir deponert. Dette er en så stor endring, og medfører så store skader på naturen og ulemper for brukerne av området, at søknaden bør avslås.

Det er mange samfunnsmessige interesser for å trekke konsesjonen. Mye natur og gammelskog blir berget fra ødeleggelse. Hjertvatnet slipper forurensing, tilslamming, fisken får det godt og vi slipper tilførsel av røye fra Røvatnet. Resten av vassdraget blir beholdt som i dag. Vannstanden i elvene og i Skårvatn, Melkevatn, Sjurvatn, Litlevatn og Forsavatn blir beholdt på dagens nivå og fisk her taper ikke gyteplasser. Elvene blir ikke utsatt for gjengroing pga. lav vannstand. Vegetasjonen i bekkekløfta i Røvasselva slipper ødeleggelse pga. lite vatn og verneområdet blir ikke ytterligere påvirket. Hyttefolk og andre brukere av området slipper mye støy, stor trafikk på vei og vatn i mange år og ikke minst synet av store sår i naturen. Fastboende og hyttefolk videre nedover vassdraget blir heller ikke mer berørt av utbygginga enn de allerede er.

Denne endringsøknaden, en av mange, bør få både BE og NVE til å innse at Ballangen Energi A/S ikke er kompetent til å drive et slikt prosjekt. Vi mener sannsynligheten for at prosjektet blir fullført er liten og det bør stoppes nå før mer natur blir ødelagt.

Slike prosjekt skal være basert på kunnskap og ikke forventninger!

Dersom NVE likevel mener de vil forlenge konsesjonen har vi disse synspunktene.

Etter mange endringssøknader har Ballangen Energi A/S, som forventet, funnet ut at prosjektet er vanskeligere enn de har hevdet. De har først nå tatt inn over seg kunnskapen om området som har vært kjent siden 1950-tallet.

Deres prosjektering bærer preg av ønsketenkning, amatørmessig arbeid, lite vilje til kunnskapsinnhenting og bruk av profesjonell planlegging. Derfor blir det meste «ikke slik de hadde forventet.»

Bygginga av veien til Hjertvatnet viser at de verken tar miljøsyn eller følger egne planer og lovnader.

Skal prosjektet tas videre, mener vi at det må gjøres flere konsekvensundersøkelser før det så sendes ut på full offentlig høring.

- En konsekvensanalyse av hvordan fisk og annet dyreliv i Hjertvatnet blir påvirket. Dette må følges opp i mange år og BE må være ansvarlig for avbøtende tiltak.
- Det blir avklart hvor ekstra masser til overdekning skal komme fra.
- BE får ansvar i lang tid for at det gror igjen på deponi og andre steder hvor de ødelegger vegetasjonen.
- Kraftverket må bygges i fjell som planlagt.

Her viser vi til NOU 1998: kapittel 10 hvor det står:

«Prinsippet om å være «føre var» innebærer at dersom det er fare for alvorlig eller uomtvistelig skade, skal ikke mangel på full vitenskapelig sikkerhet bli brukt som grunn til å gjennomføre et naturinngrep eller utsette miljøvernpolitiske tiltak. Mulige skadevirkninger må tillegges betydelig vekt når mål fastsettes.»

I brev fra Fylkesmannen i Nordland datert 17.01.1996 sier de: «Det er nødvendig med konsesjons undersøkelser innen en rekke felt der virkningene og eventuelle kompensierende tiltak må klarlegges.» DN støtter dette i brev til Miljødepartementet den 31.01.1996: «Vi støtter Fylkesmannen i at det i forbindelse med en konsesjonssøknad må gjennomføres undersøkelser innen en rekke felt der virkningene og eventuelle kompensasjonstiltak må klarlegges.»

Her er noen av BEs unnskyldninger i denne endringssøknaden:

- Avdekket kalkholdig masse i inntaket.
- Store praktiske utfordringer.
- Det er svært få aktører med TBM i aktuell størrelse.
- Vanskelig transport av TBM over Hjertvatnet. Det var ikke noe problem i konsesjonssøknaden og på befaringene.
- Større forskjæring for TBM enn forventet. Størrelsen på forskjæringa var de klar over allerede da konsesjonssøknaden ble levert.
- Stor usikkerhet, teknisk og økonomisk med driving av fullprofil tunnel.
- Vanskeligere å deponere i Hjertvatnet.
- Få aktører innebærer stor risiko bl.a. i forhold til oppstart av tunnelarbeidene innenfor de tidsvinduene som er i sommersesongen for transport av anleggsutstyr.

Dette gjør at vi har flere spørsmål:

- Hvorfor kommer disse problemene opp nå når de har vært der hele tida?
- Hvilke forundersøkelser og kontakter med eventuelle firma ble gjort før konsesjonssøknaden ble sent?
- Har antallet TBM aktører forandret seg siden 2016?

Det virker som planleggerne på BE kommer på gode ideer, men undersøker ikke om de lar seg gjennomføre. Så sender de inn endringsøknader og håper på det beste eller at andre skal løse utfordringene deres, gjennom f.eks. høringssvar. Alt er roserødt til BE får konsesjon, vel vitende om at de må søke om en rekke planendringer, noe som fører til at offentlige etater, frivillige organisasjoner og private må bruke mye tid for å rette på, eller avvise deres påfunn.

Omsøkt endring av drivemåte

I søknaden går det fram at de nå vil bytte drivemåte fra TBM til konvensjonell drift, en helomvending i forhold til tidligere fremlagte argumenter.

I søknaden om endring av forutsetninger skriver de: «*Det er avdekket kalkholdig svakhetssone i tunnelens øverste del.*» Dette er noe som har vært kjent siden de første planene om utbygging av Rødvatnet på 1950-tallet. Da ble det fastslått at fjellet ved Røvasselva er av dårlig kvalitet. Dette ble bekreftet i en hovedoppgave ved Høgskolen i Narvik hvor Ballangen Energi A/S var oppdragsgiver: «*Utredning av kraftutbygging Rauvatn - Hjertvatn 06.05.1995, Rondestvedt et.al.*» Her betegnes fjellet som dårlig sprengbart. Det gikk også fram av det geologiske kartet som var vedlagt. Når en går i terrenget ser en at det er både grotter, mye sprekker, forkastninger og kalkspatmarmor i området. I vår høringsuttalelse refererer vi til dette, og påpeker at det ikke vil la seg gjøre å bruke en TBM. Noe som ble avvist – de visste hva de gjorde.

I Swecos rapport: Geologisk vurdering tunnel Røvatnet Hjertvatnet, udatert, men som fulgte med deres justeringssøknad i februar 2017, Alternativ 2 står det:

«Feltkartlegging har avdekket kalkspatmarmor med grotteåpninger synlige i terrenget over deler av Traséen. Tunnelen vil drives gjennom denne bergarten, som i dagen opptrer som svært dårlig, i anslagsvis 50-100 m. Store deler av tunnelen drives også gjennom glimmerskifer som generelt er mer oppsprukket enn gneisen. Tunnelen vil også drives med spiss vinkel til registrerte sprekkesett, samtidig forventes det kryssing av flere skyveplan som kan medføre behov for mer omfattende sikring enn alternativ 1.» (som da var inntak i Røvatnet).

Nå prøver Ballangen Energi A/S å få det til å høres ut som om dårlig fjell er noe som nettopp er oppdaget.

I vårt høringssvar til konsesjonssøknaden, sak 16/502 den 18.02.2016 skrev vi: «*Vi kan ikke se at det vil la seg gjøre å bruke TBM og at det da vil søkes om å få sprengne tunnelen i stedet. Hva da med sprengsteinmassene?*» Vi pekte også på at det ville bli problemer med at finmassene kan spre seg gjennom hele vassdraget.

I konsesjonssøknaden var det planlagt å bruke TBM. Både på befaringer og møter fortalte BE hvor perfekt TBM var for dette prosjektet og at det var uaktuelt å drive tunnelen konvensjonelt. Alle innvendinger ble stort sett avfeid. Å føre massene ut på dypt vatn (4-500 m) skulle heller ikke by på problemer. Det er på tide at de tar konsekvensene av elendig planlegging og ignorering av konsulentrapporter.

Hvis ikke Ballangen Energi A/S er i stand til å fullføre prosjektet som planlagt må de avvikle det.

Omsøkt endring av deponering av sprengstein i vatnet

I søknaden om endring av forutsetninger skriver de:

«Lokalisering av deponisted blir langt ut i Hjertvatnet for å oppnå tilstrekkelig dybde. Deponering av masser i Hjertvatnet, under LRV, har vist seg å være svært utfordrende. Vannstanden må holdes stabilt lav i anleggsperioden og kaianlegg for flåte må tilpasses dette. Sesongvariasjoner i vær, spesielt vått år, vil gi utfordringer med å holde vannstanden nær LRV over perioden hvor deponering pågår.»

Under 2.2 skriver de:

«Deponering mellom LRV og HRV gir bedre mulighet for kontrollert deponering av massene og masseflukt, og avbøtende tiltak vil være enklere å gjennomføre enn ved deponering under LRV. Vannstanden i Hjertvatnet må holdes på et lavt nivå under hele anleggsperioden for å oppnå kontrollert deponering.»

Hvorfor er det greit å holde vannstanden på et stabilt lavt nivå her, men ikke når det deponeres under LRV?

Vi har ytterligere spørsmål:

- Hva har forandret seg fra konsesjonssøknaden og befaringer hvor Ballangen Energi A/S mente dette ville være kurant?
- Hvilke undersøkelser var gjort før søknaden ble sent inn? Det var allerede da planlagt å deponere 4 -500 meter fra land, noe de forsikret oss skulle gå greit. Nå er dette også blitt et stort problem.

Ballangen Energi A/S sier nå, under *Fisk, vannfauna og vannkvalitet*:

«Undersøkelser har vist at det ved fullprofil boring kan dannes små-, skarpkantede fliser som kan være skadelig for fisk ved deponering i vann. Deponiområdet som er forutsatt, under LRV har lokalisering 4 – 500 m fra land nord for påhugg. Dette er forholdsvis nært sundet på Hjertvatnet hvor det er strøm i vannmassene i sundet. Dette øker faren for tilslamming/massetransport i vannmassene under deponering av masser under LRV. For fisk anser vi deponering i vann og spredning av disse finpartiklene som den største negative effekten for fisk.»

Nå, når BE vil deponere massene på land bruker de de samme argumentene som vi med flere, brukte i høringen da vi mente deponering i vatnet måtte stoppes på grunn av akkurat dette. Under befaringene mente BE det ikke var noen fare verken for tilslamming eller for fisken da de ville bruke duk. BE tilpasser argumentene, selv om de er feil, til situasjonen.

I vårt innspill til sak 16/502 den 18.02.2016 skrev vi:

«TBM masser inneholder minst 10% finmasse, eller minst 6 000 m³ i dette tilfellet. Under deponering vil en god del av disse massene drive med bevegelsene i vatnet, selv med rør til bunnen. I mange år etter deponering vil løsmassene fortsatt drive utover, se Becker et al. 2015. De fineste massene vi drive utover hele vatnet før de faller til bunnen, noe som vil ødelegge biologien i vatnet.»

På 50-70 tallet da Hjertvatnet ble tappet ned mot LRV kom det finmasser gjennom turbinen, ut i Sjurvatnet og nedover hele vassdraget. Skal vi få en reprise nå. Ved tidligere vurderinger av prosjektet har deponering av sprengstein i vatnet og i strandsonen blitt ansett som uaktuelt, og har blitt avvist av NVE.

Vi viser til NVEs rapport 29 1998: Massedeponering av sprengstein i vann - forurensningsvirkninger:

«Massedeponering av sprengstein i vann og vassdrag fører i de fleste tilfeller til endret vannkvalitet. De små partiklene fra sprengsteinmassen viser seg å gi størst negativ virkning på vannkvaliteten og livet i vannet. I sprengsteinmassen blir rester av sprengstoff ofte liggende igjen. Tilslammingseffekten har negativ effekt på alle ledd i næringskjeden. Blant annet fører tilslammningen til at biomassen og sammensetningen av bunndyrfaunaen endres. Dessuten endres ofte habitatet til laks- og ørretunger, og rogn og plommesekkkyngel kan dø på grunn av oksygenmangel.»

Videre:

«Gjennom dette arbeidet er det vist at deponering av sprengsteinmasser kan føre til alvorlige konsekvenser for vassdragsmiljøet. Dette vil være nitrogen og ammonium i tillegg til plast. Små skarpe partikler vil skade gjellevev på fisk og dyreplankton og bunndyr. Det bør vurderes nøye hvordan og hvor massene skal deponeres og de bør sikres mot avrenning med duk. Allikevel er det relativt vanlig å utføre tester i vannet og i sprengmassen før det eventuelt brukes som fyllmasse.»

Rapporten peker også på at en ikke bør dumpe steinmasser fra bløte bergarter, noe som er tilfellet for denne tunnelen, da de er mest skadelig for dyrelivet i vatnet. Det må også brukes større mengder sprengstoff når en sprenger bløte bergarter som her. Ved deponering av sprengsteinmasser mellom HRV og LRV og med hyppigere endringer av vannstanden vil finmassene bli vasket ut i vatnet. Dette bekreftes Statkraft i rapport om effektregulering:

«I brenningssonen vil vannbevegelsen bli kraftig turbulent. Materialene virvles opp og blir fraktet ut i vatnet. Når vannstanden synker, vil bølgebasis og brenningene forflyttes nedover stranden. Hyppigere vannstandsendringer innebærer at brenningssonen forflytter seg oftere over strand- og reguleringssonen. Når bølgebasis blir liggende lavt, kan dyptliggende deler av magasinet også eksponeres for erosjon.»

Deponi på land

Ballangen Energi AS sier deponering kan gjøres i et søkk fra påhugg og nedover mot grensen til verneområdet. Dette er et lite «søkk» i et bratt terreng så det vil ikke la seg gjøre å lage et 15 da deponi på 4 m høyde. Det vil være behov for større et areal. BE skriver: «Jordsmonn er tykt og frodig, og det ligger godt til rette for revegetering av massedeponi etter anleggslutt.» I Swecos rapport: Geologisk vurdering tunnel Røvatnet-Hjertvatnet side 8 står det: «I påhuggsområdet ved Hjertvatnet er terrenget stort sett grodd til med tynt vegetasjonsdekke.» Igjen vet BE bedre enn fagfolk.

Ifølge Statnetts Handbok i terrengbehandling skal det være et minimum overdekning på 20 cm for revegetering. Til et deponi på minimum 15 da + med 4 meters høyde vil det gå med 3-4 000 m³ jord – noe som ikke fins innenfor det avsatte området for utbygginga. I søknaden er det ikke sagt noe om hvor de resterende massene skal komme fra. Skal de bare bruke de massene som er tilgjengelig på stedet og ikke dekke over alt? Med deponi og henting av flere tusen kubikkmeter jord andre steder vil et stort område bli ødelagt og ikke minst vil dette bli godt synlig på lang avstand.

Hvordan skal BE sørge for at det blir nok vatn til plantene oppå en flere meter steinfylling? Sweco mener at det heller ikke er sikkert en klarer å få god revegetering og sier: «Dersom revegeteringen lykkes, vil synligheten avta med tiden.» mens BE hevder revegetering vil gå raskt.

Hvordan kan en ha tillit til BE?

I beste fall vil det ta mange 10-år før det gror igjen med skog. Utbygger bør bli gjort ansvarlig for å følge opp at det blir god gjenvekst. Området for kraftverket ble tatt ut av skogvernområdet, som ble vernet på bakgrunn av gammelskogen. Skal den fine skogen bare brytes ned og graves over slik de gjorde da veien til Hjertvatnet ble bygd? Ikke et eneste tre ble tatt vare på.

Det må gjøres en ordentlig kartlegging av hvor mye jord som er tilgjengelig der massene skal deponeres og hvor resten av skal tas fra. I tillegg til deponiet skal riggområde, rørgate og kaionråder revegeteres etter utbygging. Dette er ikke nevnt noe sted, og vil medføre ytterligere behov for mer masser.

Vi viser også til NOU 1998: kapittel 10 hvor det står: *«Prinsippet om å være «føre var» innebærer at dersom det er fare for alvorlig eller uomtvistelig skade, skal ikke mangel på full vitenskapelig sikkerhet bli brukt som grunn til å gjennomføre et naturinngrep eller utsette miljøvernpolitiske tiltak. Mulige skadevirkninger må tillegges betydelig vekt når mål fastsettes.»*

Ifølge naturmangfoldloven skal en sak være så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. I brev fra Fylkesmannen i Nordland datert 17.01.1996 står det: *«Det er nødvendig med konsesjonsundersøkelser innen en rekke felt der virkningene og eventuelle kompensierende tiltak må klarlegges.»* DN støtter dette i brev til Miljødepartementet den 31.01.1996: *«Vi støtter Fylkesmannen i at det i forbindelse med en konsesjonssøknad må gjennomføres undersøkelser innen en rekke felt der virkningene og eventuelle kompensasjonstiltak må klarlegges.»*

Sweco som faglig instans hevder at: *«en fordel ved massedeponering på land, er at oppsamling av plastavfall blir enklere, og forsøpling vil derfor ikke oppstå.»* Dette er ikke riktig. I sprengsteinmasser vil det alltid være sprengstoffrester og plast helt ned til mikrostørrelse som det ikke er mulig å skille ut, noe Sweco innrømmer når de sier: *«Bruk av sprengstoff gir også en del plastavfall som kan medføre forsøpling»* og i deres tabell 2 under konvensjonell tunneldrift står det på alle tre deponisteder under forsøpling: *«i noen grad, men det meste kan samles opp.»* Det er ingen tvil om at det blir forsøpling både ved avrenning og lite oppsamling av plast og annet avfall. Lengre ned vil vi vise hvor miljøbevisst BE er, og erfaringer så langt.

I søknaden mangler det en plan for hvordan forurensningutslippene skal overvåkes, og hvordan det skal kvalitetssikres av eksterne eksperter. Hvordan skal BE stoppe plast, mikroplast, og andre flytende partikler i å komme ut i Hjertvatnet med et sedimentasjons basseng? Bassenget må være helt tett og det som renner ut av det må være helt rent. Sjekk, prøvetaking og oppfølging må utføres av en uhildet person i mange år. Her har vi et håp om at statsforvalteren setter strenge vilkår.

Utallige planendringssøknader, planendringer og endring av forutsetninger

Hele prosjektet, fra første start i 1955 har vært gjennomsyret av elendige eller total mangel på forundersøkelser og planleggere uten nødvendig kunnskap. Holdinga er; vi prøver dette, går ikke det forandrer vi planene og prøver på nytt.

Her er noen eksempler på de mange planendringssøknadene etc. Ballangen Energi AS har kommet med siden oppstart i 1955:

- Planlagt og stukket vei på østsida av Hjertvatnet til det da planlagte Røvatn kraftverk.
- Regulering av Røvatnet.
- *"Tilsiget til Hjertvatn har erfaringsmessig vist seg til å være noe mindre enn for det øvrige nedbørsområdet i vassdraget. Vi hadde regnet med at vi fikk overløp i det naturlige avløp når det manglet ca. 30 cm på HRV, men ved kontroll av fyllingen siste høst (1981) viser deg*

seg at vannet renner ut fra magasinet allerede når magasinet er kommet ca. 65 cm under topp." BE ville bygge dam i Hjertvasselva.

- Så hadde de planer om å sprengne en 1680 meter lang tunnel fra Røvasselva som skulle munne ut i lia overfor Hjertvatnet og en 1250 m lang kanal til Hjertvatnet. Da skulle det ikke være vei til Hjertvatnet eller bygges stasjon der.
- I den siste konsesjonssøknaden ville de tørrlegge Storelva og lede vatnet gjennom en kanal til Hjertvatnet. De viste til at de hadde avtale om rettighetene med grunneier (oss). Dette stemte ikke så de måtte ut å beklage. Storelva ble etter hvert tatt ut av prosjektet.
- I tillegg er inntaket i Røvasselva/Røvatnet flyttet 3 ganger fra 150-200 m nedstrøms til nå like nedenfor utløpet av Røvatnet og dam høyden er økt fra 2 til 3 meter. Grunnen til at inntaket skulle være lengre ned i elvedalen var at inngrepet skulle være minst mulig synlig.

Erfaringer fra allerede utført arbeid

Ballangen Energi A/S kommer med utilstrekkelige planer om avbøtende tiltak, men som vi fra erfaring kan si ikke vil bli fulgt opp. Vi kan vise til hvordan de gikk fram når de bygde veien til Hjertvatnet.

- Mye av skogen i traséen ble gravd ned eller lagt ved siden av veien. Det ble ikke tatt vare på noe av den.
- En sti som går til fjells, ble gravd av og ikke reparert.
- Stygge skjæringer og stikkrennerør som ikke er kuttet langs veiskulder, men henger i løse luften.
- Sprengningene ble gjort med liten eller ingen overdekning, noe som medførte at sprengstein ligger langt ut i terrenget og ut i Lillevatnet. Ballangen Energi A/S lovte at de ville rydde opp allerede for 2 år siden, men ingenting har så langt skjedd, selv etter purringer og ytterlige lovnader.
- Ballangen Energi A/S hadde ikke innhentet tillatelse til å bygge veien over privat eiendom, selv om NVE informerte dem om at de måtte gjøre det i brev form bare en måned før arbeidet på veien startet. Her ble all vegetasjonen og jord fjernet på ca. 10 dekar og det ble boret hull for sprengning. Veien måtte legges om, men det stygge såret i naturen vil vises i mange 10år.
- Det ble også lovt at BE skulle skaffe ny vannforsyning til en hytte etter at de ødela brønnen til den – ikke noe er gjort ennå.
- På nordenden av Hjertvatnet der de skal bygge kai er det lagret mye sprengstein. Her er det ikke noen form for å sikre at avrenning kommer ut i vatnet, stikk i strid med det Sweco påpeker må gjøres i sin rapport: *«en fordel ved massedeponering på land, er at oppsamling av plastavfall blir enklere, og forsøpling vil derfor ikke oppstå.»* Hvor skal disse massene deponeres når kaia fjernes?
- Lite eller ingen plast ble tatt vare på da de bygde veien. Plasterne ble samlet opp og brent i veikanten. Se bilde under. Fremdeles er det plast å finne i veien, skråningene og skogen.

Bilde 1: Her ble plast de samlet opp brent i veikanten

Bilde 2: Våren 2020 Sprengstein ved Lillevatn

Bilde 3: Sommer 2020 Sprengstein ved Lillevatn

For å få et inntrykk av hvor miljøbevisst Ballangen Energi A/S er bør NVE se vår Høringsuttalelse til detaljplan for miljø og landskap for Røvatn kraftverk av 29.07.2020: Deres ref. 201841724-32.

Veien er godt synlig i terrenget og fjerning av massene fra deponiet til Hjertvasstunnelen og nedgraving av kabel langs rørgata viser stygge sår hvor det gjennom årene hadde begynt å gro igjen en del. 3 km vei i 25 m bredde inkludert grøft, skråning og skjæring tilsvarer ca. 75 dekar. Så kommer anleggsområde, deponi og rørgate til den nye tunnelen. Til sammen vil det bli godt over 110 da som blir ødelagt. I tillegg kommer ødeleggelsen på den private eiendommen (ca. 10 da.) Dette må en vel kunne kalle store fremtredende landskapsinngrep.

Vi oppfordrer NVE til å komme på befarings av kraftverkområdet og veien for å se forskjellen mellom ord og handling. Det vil gi en forsmak på hvordan det vil bli seende ut ved Hjertvatnet. Ikke omsøkte endringer

Fra søknaden ser det ut som om det er endringer som ikke er omsøkt eller nevnt. Dette gjelder:

- Påhugget til den konvensjonelle tunnelen er flyttet 100 m opp i fjellet.
- Nå er kraftverket flyttet ut «*på utsprengt platå nord for forskjæringa.*»

I konsesjonssøknaden på side 35. står det: «Røvatn kraftverk er planlagt bygget i fjell, og vil være lite synlig.» Når ble det bestemt at innslaget til tunnelen skal flyttes 100 m opp og at kraftverket skal bygges i åpent terreng og bli mye mer synlig? Det har ikke vært oppe til diskusjon tidligere.

Kan BE forholde seg til noe av planene i søknaden?

Departementet hevder at det ikke er stor motstand mot utbygginga. I år 2000 var det en underskriftskampanje som fikk 327 underskrifter mot denne utbygginga. De fleste blir oppgitt og går lei etter å ha protestert i flere 10-år, men motstanden er så absolutt der.

Familien Ellingsen
17/04-2023